

Bezinning & Inspiratie Twello

Jaarverslag seizoen 2024-2025 en

Impressies van de BIT-lezingen

Twello, juni 2025

De werkgroep Bezinning & Inspiratie Twello werkt vanuit oecumenisch perspectief. Geïnspireerd vanuit de kernwaarden van het christendom belicht ze maatschappelijke en actuele onderwerpen. We willen midden in de samenleving staan, om met elkaar tot een bredere visie op de thema's te kunnen komen.

We richten ons op zowel mensen die in de gemeenschap, of aan de randen, van een kerkelijk verband leven als diegenen die daarbuiten zich bezighouden met grote vragen van het leven. We leven in een zich vernieuwende tijd, waarin naast het verstand steeds meer het hart, de eigen ervaring en verantwoordelijkheid op de voorgrond treden. Daarom is er in de samenleving steeds meer behoefte aan het elkaar inspireren en bevragen vanuit nieuwe gezichtspunten.

Wij bieden daartoe lezingen aan op het gebied van religie, spiritualiteit en maatschappij. Dit doen wij maandelijks met uitzondering van de zomermaanden. Door de gevarieerdheid van sprekers is er steeds een andere insteek en een zoeken naar wat ons bindt. Wij bieden ruimte aan de brede kijk op het mysterie dat ten grondslag ligt aan het leven.

Wij zijn voortgekomen uit een oecumenisch verband van kerken in Twello. Wij bieden ons programma aan in samenspraak met de PG gemeente in Twello. Tegelijk functioneren wij zelfstandig en onder eigen verantwoordelijkheid.

De oecumenische werkgroep Bezinning & Inspiratie Twello bestaat uit vijf leden en doet met veel plezier haar werk, ze heeft een gevarieerde invulling kunnen geven aan het seizoen 2024-2025.

De werkgroep kwam dit seizoen maandelijks bij elkaar. Vanaf het begin van het seizoen begint de werkgroep alweer met de planning voor een volgend seizoen. Dit is nodig omdat bekende sprekers vaak volle agenda's hebben.

We hebben dit seizoen vijf lezingen kunnen aanbieden en een inspiratiedag in klooster Nieuw Sion met in totaal 234 bezoekers.

De inkomsten bestonden uit de entree + koffie. De uitgaven betroffen de vergoedingen voor de sprekers, huur van de ruimtes en PR kosten (affiches). De lezingen waren ook in het afgelopen seizoen kostendekkend. We hebben opnieuw geen gebruik gemaakt van de subsidie van de PG Twello.

Pr-activiteiten voor de thema-avonden zijn van groot belang. De werkgroep maakt gebruik van een mailbestand van ongeveer 450 adressen zodat belangstellenden optimaal op de hoogte worden gehouden van de thema-avonden. Ook worden de regionale dag- en

weekbladen van pr-materiaal voorzien evenals de kerkbladen en predikanten/pastores in de regio.

Van al de lezingen maakten we een folder, die breed is verspreid via het kerkblad Kredo en op diverse plaatsen.

Op goedbezochte plaatsen worden posters aangebracht. Ook RTV Voorst en Apeldoorn hebben ons opnieuw uitgenodigd om te vertellen over onze activiteiten.

In het afgelopen seizoen 2024-2025 heeft de oecumenische werkgroep Bezinning en Inspiratie Twello opnieuw bijzondere sprekers kunnen aantrekken. Gemiddeld zijn er zo'n 40 bezoekers aanwezig.

Leden van de werkgroep zijn:

Ruud Pragt (vz)

Maarten van Rootselaar (penningmeester)

Marianne Vlietstra (secretaris)

Hetty Heling (lid)

Jemma Hale (lid)

Website : <https://bezinningeninspiratietwello.nl>

Mailadres: bi.twello@gmail.com

In de septemberlezing luisterden we naar Lenie van Schie over 'Het verlangende hart'.

Zoekers zijn we met elkaar. We kunnen elkaar inspireren door te delen over onze ervaringen naar onze eigen zoektocht. In ons hart bevinden zich kwaliteiten als compassie, liefde, verbinding, vreugde en vrede. Onze kern, dat wat we in wezen zijn, is voelbaar in ons hart.

Toch kunnen we daar maar moeilijk bij. Door de cultuur waarin we leven, onze opvoeding, de leer van de kerken, en het schoolsysteem hebben we veel overtuigingen geleerd, waarden en normen, waardoor ons hart als het ware op slot ging. "Dit mag niet, dat moet zo", alles werd je opgelegd. Daardoor kunnen trauma's ontstaan en vaak gaat ons hart zich dan min of meer sluiten. Vaak hebben we gevoeld dat we niet gezien werden, we werden niet gekend. We zijn vooral op de buitenwereld gericht om bevestiging te krijgen, om te krijgen wat we denken nodig te hebben. We hebben ons afhankelijk van anderen gemaakt waardoor we kwetsbaar zijn. De ratio is leidend en het wordt

moeilijker om uit je hart te leven. Lenie vertelt over het heilig Hartbeeld uit haar jeugd waarin Jezus wijst naar zijn hart. Het is een oproep om uit je hart te leven. De kerk leert ons dat godsdienst betekent dat je God hebt te dienen. Lenie draait dit om: Het goddelijke klopt op ons hart, opdat wij ons kunnen verbinden met de essentie in ons. Het begrip "zonde" betekent in het Aramees (de taal van Jezus) "misgeschoten. "Dus in plaats van "Ik ben zondig" volgens de Griekse vertaling, zegt de Armeense vertaling: "Ik ben er eigenlijk nog niet aan toe."

Lenie doet met ons een meditatie waarin ze vraagt om naar ons hart te gaan. De verticale verbinding te voelen: die tussen hemel en aarde. Kun je hier en nu zijn? Door te zakken in je lijf, bewust in en uit te ademen, voel je je essentie. Een plek waar je niet geprogrammeerd bent. Waar je kunt zijn die je werkelijk bent.

Communicatie. De verbinding tussen moeder en pasgeborene is essentieel. De baby wil meebewegen met ouders, zich aanpassen. De eerste vier jaar van je leven zijn heel belangrijk. Als er verstoringen optreden kan dit zich later in je leven uiten. Te weinig eigenwaarde, te afhankelijk van anderen. Gevoel dat je afgewezen bent. Dit alles wacht om ontdekt te worden. Stap voor stap. Om naar je essentie te gaan is het eerst belangrijk om te onderzoeken wat je overtuigingen zijn, welke waarden en normen je geleerd hebt. Welke pijnlijke ervaringen zijn er. Om dat eerst van je af te schudden en dan leeg te worden om dan een ruimte te betreden waarin je bij je liefde kunt komen. De verbinding met je goddelijke kern. Je ego wil echter weg van ervaringen van pijn en leegte. Het wil controle houden. Kun je wel de leegte toelaten, dan blijkt "de leegte een poort te zijn die ons leidt naar dat wat we in essentie zijn." Na de pauze is er gelegenheid om te delen en vragen te stellen.

* De diamant-benadering. Een school die verbinding maakt tussen spiritualiteit en psychologie. Informatie over de Diamantbenadering Nederland en België.

* Het idee dat we niet het lichaam zijn, wij zijn energie, Essentie, ziel. Patronen zitten in de ziel en ook in het lichaam. Het is bevrijdend om te weten dat we dit kunnen onderzoeken. Onderzoek leidt naar inzicht en zo ontstaat er ruimte, dunnen de patronen uit.

* Vraag: wat is je dominante gedragspatroon?

Gedragspatronen:

1. Beweging naar iets toe. Je reikt uit. Om te pleasen, om af te stemmen.
Kwaliteit: Neiging om anderen te helpen
2. Beweging van terugtrekken. Op jezelf zijn, rust, stilte.
Kwaliteit: bij jezelf kunnen zijn.
3. Beweging van tegen iets in gaan. Verzet. Boosheid. Dit wil ik niet.
Kwaliteit: je kracht kennen. Nee kunnen zeggen.

* We mogen weer nieuwsgierig zijn. Dit is een kwaliteit. Vroeger werd dit als negatief beoordeeld.

* Angst. Durf je bij de angst te zijn. Het een heftige emotie, het houd je gevangen. Kun je de angst toe laten in je hart en het omarmen? "Ik ben bang maar ik ben niet de angst."

Andere reacties: geweldig, je hebt me geraakt, ik voelde iets wegstromen alsof er ruimte kwam voor liefde, ik kon heel goed ontspannen (geeuwen), er was een prachtige stilte, heel voelbaar.

In oktober was er een inspiratiedag in klooster Nieuw Sion.

Na afloop liepen we terug naar onze auto's en één van ons begon te neuriën. Dat werkte aanstekelijk en samen liepen we zingend: "Als jij ooit vergeet, Als jij ooit vergeet, hoe sterk je bent, hoe sterk en mooi je bent, Dan zal ik zingen, en jou herinneren dat je mag weten hoe mooi je bent."

Ons zingen was ook onze blijdschap over deze BIT-dag, waarin we met onze gasten zo'n mooie en intense dag hebben beleefd. Diezelfde ochtend liepen we hetzelfde pad de andere kant uit: naar het klooster met tassen vol koekjes, cakes en plannen om onze gasten het naar de zin te maken en te brengen bij het thema van deze dag: "Inspiratie voor onderweg".

We ontvingen onze gasten en gaven ze koffie, thee met iets lekkers erbij.

In de bibliotheek zaten we in een grote kring. In het midden legde Ruud enkele symbolen die staan voor de weg door het leven: een ei, speelgoed, een beeldje van een lezend meisje, een laptop, schroevendraaiers, ringen, een bijbeltje, een kerkje en tenslotte een kaarsendover. Dat laatste symbool riep de vraag op of op het eind van dit leven alles afgelopen is. Daarom terug naar de symbolen: bij de geboorte is er meer leven dan het uiterlijke. Een kind dat speelt ontdekt ook hoe het zich verhoudt tot anderen. Op school leer je meer dan lezen en schrijven. In het leven vind je een partner die soms ook je spiegel is en je tegenover.

Al werkend verdien je een inkomen maar het werk nodigt je ook uit tot creativiteit en in de kerk leer je geloofswaarheden maar ook de weg naar bezieling en spiritualiteit.

Kortom: je leert dat het leven meer is dan het uiterlijke. We zochten de stilte en In ganzenpas door de kloostergangen liepen we door onze eigen innerlijke stilte.

Maarten nam ons mee in een meditatie naar ons innerlijk, door ons bewust te maken hoe ons lichaam 'geworteld' staat.

Van Jemma mochten we foto's halen uit tijdschriften om die te maken tot een collage. Heel intensief was iedereen aan het knippen en plakken. Heel spontaan ontstond er een wonderlijke stilte van creativiteit.

In de kerk deden we mee met het middaggebed van Nieuw Sion. In stilte stonden we stil bij het Emmaüs-verhaal dat Marianne voorlas uit het evangelie van Lucas (24: 13-35)

Ruud bad de voorbeden:

1. In de lezing hoorden we de woorden: "Ze spraken met elkaar over alles wat er was voorgevallen." God van Nabijheid, vooral als we achteraf terugkijken naar gebeurtenissen in ons leven, vooral dan ontdekken we hoe U toch aanwezig was. Wij geloven dat U met ons meeloopt in ons leven. Vaak zijn we ons er niet van bewust maar toch ... Geef ons het vertrouwen dat U ons niet aan ons lot overlaat maar er altijd bent. Daarom bidden wij zingend Neem mij aan zoals ik ben, zuiver uit wie ik zal zijn, druk uw zegel op mijn ziel en leef in mij ...
2. In de lezing horen we hoe wij Jezus herkennen in het breken en delen van het brood. Goede God, Jezus deed het ons voor. Heel zijn leven bestond uit het delen van zichzelf met anderen. Geef ons toch vertrouwen in dat breken en delen. Geef dat we U daarin herkennen. Geef ons die overtuiging dat delen vermenigvuldigen is en weggeven hetzelfde is als ontvangen.
3. Goede God wij brengen bij U onze wereld. U ziet hoe we in angst denken, in beelden van geweld. Maak ons tot mensen van liefde, die Uw liefde zo kunnen laten zien dat het anderen ook aanzet naar Uw liefde.

Zegen: Je mag je God voorstellen als iemand die vol vreugde naar jou, naar ons kijkt. Zijn, Haar zegen gaat met ons mee.

Na dit gebed genoten we van een heerlijk vegetarische lunch waarna we in ganzenpas naar buiten liepen door de berceau, langs het kerkhof, gastentuin en druivengang weer naar de bibliotheek.

Daar nodigde Jemma ons uit om elkaar te vertellen over onze collage. We hoorden ontroerende verhalen over ieders 'binnenkant'. Na de thee was er eigenlijk nog weinig tijd. Toch nam Maarten een deel mee naar het labyrint en een ander deel ging met Ruud mee voor een korte rondleiding door het klooster. Marianne nodigde ons tenslotte uit om even terug te kijken. Veel reacties van waardering op deze dag. Het middagdeel pakte wat lang uit waarbij iemand de verdieping miste. Anderen waren nieuwsgierig geworden naar meer mogelijkheden van bezinning en stiltemomenten in Klooster Nieuw Sion. "Als jij ooit vergeet, Als jij ooit vergeet, hoe sterk je bent, hoe sterk en mooi je bent, Dan zal ik zingen, en jou herinneren dat je mag weten hoe mooi je bent."

In november neemt Annemieke de Jong-van Campen ons mee in haar lezing: Wat brengt jou er toe je huis te verlaten?

Annemieke de Jong-van Campen: Omdat ik geraakt ben door de Geheimvolle, nodig ik u uit om in een kring te delen van het geheim, elkaar daarin te ontmoeten.

Dan nodigt zij ons uit voor een lange meditatie, met woorden als:

Aankomen – aandacht naar de voeten die u zoveel gedragen hebben op uw levensweg – misschien een inwijdingsweg – ontmoeting met de Geheimvolle – wie heeft u daarin een weg gewezen? – ontmoeting met het goddelijke – hoe bent u tot spiritualiteit gekomen?

Annemieke: Hoe komen wij spiritualiteit tegen? Reacties vanuit de aanwezigen: Liefde – een kind zien – ontroering – vertrouwen – naast het verhaal dat wij leren op school over de buitenwereld een ander verhaal gaan zien, innerlijk – gedragen worden.

Annemieke: Mystagogie: inwijding in het Geheimvolle, het onnoembare, het vreugdevolle, ook het verdrietig makende, waarvoor wij zwijgen.

Annemieke: Er is één werkelijkheid waarin wij leven, waarin verschillende dimensies te onderscheiden zijn, verschillende verhalen, waaronder het Goddelijke. Het zijn niet twee verschillende werkelijkheden. De wetenschappelijke kennis geeft allerlei antwoorden. Een ander verhaal geeft *betekenis* aan de werkelijkheid.

Vraag: Gaat mystiek altijd over de verbinding met God?

Annemieke: God versta ik als wat niet te bevatten is, van de andere kant komt – een verbinding, energie, aangeraakt worden door het geheimvolle – het is niet een God die je kunt pakken – het geeft beweging, spanning, waarin warmte en licht ontstaan.

Reactie: Wat is dan God? En wat is dan de mens?

Annemieke: Het gaat om het geheimvolle van God en van het mens zijn, wat we niet helemaal kunnen kennen.

Reactie: "In plaats van het woord 'God' gebruik ik "Bron van Zijn".

Annemieke: Je bent ergens diep geraakt, waardoor deze woorden voor jou het precies uitdrukken.

Ascese: het gaan van de weg – wij gaan de weg.

Mystiek: gaande die weg ervaar je gebracht, gedragen te worden, dat het Geheimvolle op jou toekomt.

Door het gekrakeel van de wereld heen het gefluister horen.

Annemieke: Iedereen heeft zijn 'thuis' te verlaten, ook je kerkelijke opvoeding. Je zoekt uit, stelt kritische vragen. Je vindt een nieuw thuis.

Het verhaal dat in de Heilige Schriften staat is mythisch: existentiële thema's worden er in verhalen en beelden doorgegeven. Het zijn oerbeelden, archetypen, die in onze collectieve ziel liggen besloten, zoals ook in sprookjes.

Mystiek: het Geheimvolle komt op je toe – opgenomen in het geheim – met al onze zintuigen open.

Annemieke: In de kerken zijn wij kwijt geraakt hoe heilzaam het is om in deze mythen meegenomen te worden. Het zijn mythische verhalen zoals het in de bijbel verteld wordt. Wanneer het alleen rationeel verteld wordt is het haast heilgischennis. Mythische verhalen worden dan tot dogma's gemaakt.

Vraag: Jezus, Maria en anderen zijn dan mythische figuren?

Annemieke: Inderdaad: Maria is een voorbeeld op de inwijdingsweg. Zij is leerling en getuige. Zij is een voorbeeld hoe wij het Geheimvolle in onszelf mogen ontvangen.

In het Evangelie staat: 'Het woord is mens geworden' en tegen Maria 'Je zult zwanger worden van Gods Zoon'. Wij kunnen zwanger worden van een woord, waar je een leven lang mee leeft – ervaren, indalen in je leven, waar de ziel huist – een unieke ziel, een goddelijke vonk wil in ieder van ons mens worden.

Dat heeft tijd nodig: mens te worden in de wereld – geraaktheid die door ieder van ons heen komt – waarin het voor het eerst zichtbaar wordt.

Je probeert van alles gaandeweg – terugkijkend zie je een rode draad, waarin de ziel gestalte krijgt.

Dit gebeurt niet alleen door jouw handelen: Maria droeg haar kind op in de tempel: we kunnen het niet alleen. We hebben een gemeenschap nodig.

Tot je het op enig moment moet verliezen, zoals zij haar kind verloor, dat ook niet haar kind is. Het kind dat door haar heen is gegroeid, wordt gedood.

Dan staat er geschreven bij het kruis: 'Moeder, zie hier uw kind. En kind, zie hier uw moeder.' Op dat moment wordt Maria een godswoord, dat wij kunnen opnemen in ons godshuis.

Annemieke: Het gaat niet om discussies over Bijbelverhalen, maar dat wij iets van die goddelijke vonk in ons mogen ervaren en mogen delen: mag het hierover gaan bij de kerstmaaltijd? Maria werd moeder van alle mensen, tochtgenoot, leraar. En wij mogen ook weer leraar zijn voor anderen.

Wij geven ons geraakt zijn aan elkaar door, in het vóórleven en in de woorden die wij er aan geven. Of in de verhalen die wij erbij vertellen.

Annemieke: Vragen stellen helpt om tot eigen beelden te komen – elkaar uitnodigen en praten over wat er voor jou toe doet. Je kunt iemand uitnodigen om een stapje verder te gaan in je uit te spreken.

Geraakt zijn – je voelt iets wezenlijks bij de ander. Soms kun je ineens met een ander een stap verder komen. Dan opent er zich iets.

Wij zaten met zijn allen in één grote kring – 27 mensen – , het was bijzonder om dit met elkaar te delen. Dank Annemieke dat je ons deze woorden meegaf!

In februari gaf Maartje Swennen haar lezing die ging over ‘De weg naar binnen gaan’.

Kijk liefdevol naar wat zich aandient. Zo zou je de lezing kunnen samenvatten. We beginnen met een korte geleide meditatie waarin we uitgenodigd worden om vanuit zachtheid jezelf en de ander vrede, vreugde en liefde toe te wensen.

Maartje vertelt over haar worsteling om de weg naar huis te vinden. Het is de weg naar binnen; om te komen tot verbinding met haar Zelf. Mystieke ervaringen hebben een soort van sluier weggehaald zodat ze contact heeft kunnen maken met het “Onnoembare”; anderen noemen dit ook wel God of Allah. Maartje kiest voor de term “De Bron”. Het is een ervaring van onvoorwaardelijke liefde en eenheid. En dit is wat wij ten diepste zijn.

De Bron is er altijd en in alles. Wij zijn in de Bron en de Bron is in ons .

De Bron is het heilige in ons. De Bron heeft onvoorwaardelijke liefde.

De Bron kent ons ten diepste. De Bron is er altijd en overal. De Bron woont en werkt in ons.

De Bron laat zich kennen. De Bron laat ons vrij. De Bron draagt ons.

De Bron heeft vertrouwen in ons.

In de wereld ervaren we verschillende crises: politiek, economisch, klimaat enz. We zijn geneigd anderen de schuld te geven maar wij maken zelf deel uit van de maatschappij. De focus ligt op carrière, geld verdienen, mooie vakanties, concurrentie, bezit, enz. Dit is allemaal buitenkant. We leren te leven vanuit ons hoofd. Op scholen is er nauwelijks aandacht voor hart en lijf. Pijn en angst worden als vijand gezien. We zijn vergeten wie wij ten diepste zijn. Angst en pijn ontkennen we en daarmee zijn we de verbinding met onszelf verloren. Onze grootste angst is om te verliezen wat we verworven hebben. Depressie en burn-out kunnen het gevolg zijn. We zetten maskers op, proberen orde en structuur in ons leven te krijgen, je maakt jezelf afhankelijk van anderen om bevestiging te krijgen. We zijn

bang om afgewezen te worden, we willen aardig gevonden worden, je gaat je aanpassen, pleasen en we zetten steeds meer maskers op. Dit is het leven aan de buitenkant in plaats van leven vanuit liefde en eenheid.

Toch hebben we tegenstellingen nodig om je bewustzijn te laten groeien. Als je het donker kent, geniet je meer van het licht. Als je je ziek voelt, waardeer je je gezondheid meer. Luister naar je hart om andere keuzes te maken. Door vallen en opstaan, door met zachtheid te kijken naar de mooie en moeilijke tijden, zonder oordeel, zul je krachtiger worden.

Etty Hillesum heeft het ook over de kracht van de liefde. "Neem verantwoordelijkheid om je verdriet eerlijk onderdak te geven dan is er geen plaats meer voor haat."

Zet maskers af, kijk jezelf in de spiegel met een milde en open blik. Kies voor verbinding en

onvoorwaardelijke liefde voor jezelf en de ander. In je proces zul je her-kennen en her-inneren. Omdat het al in je aanwezig is. In het verleden hebben we vaak muren om ons hart gebouwd, een gesloten hart. Als je de angst kunt toelaten, bloedt het hart, en dit kan leiden tot een genezen hart; een open hart. Pijn is geen straf maar een leermeester. Als je de pijn en angst kunt toelaten komt er meer ruimte om liefde te voelen. "Moeilijke" mensen zijn geen obstakel maar dagen je uit je projecties terug te nemen en met andere ogen en oren te zien en luisteren. Laat de worsteling toe in plaats van dit af te wijzen. Dit is ook de titel van haar boek: "De Worsteling, op weg naar huis". Maartje vertelt over haar meest indrukwekkende mystieke ervaring: Jezus verschijnt als een Lichtgestalte in haar slaapkamer. Een gevoelsbeeld, die alleen maar liefde uitstraalt. Het voelde als een zielsvervoering: onuitputtelijke onvoorwaardelijke liefde. Vanuit deze ervaren liefde voert ze nu een coachingspraktijk om anderen te helpen bij hun proces.

Na de pauze worden er nog wat vragen gesteld. Over gelukkig zijn. Maartjes antwoord: geluk is thuis zijn in jezelf. Zoals Etty Hillesum het zegt: "Als je alles in je draagt, ben je overal thuis". Over echt luisteren naar elkaar. Over genade: genadig kijken naar jezelf en compassie voor jezelf en anderen. Over Jezus als haar grote leermeester. En over de complexe relatie van de kerken met mystiek. De mystici praten over angst en liefde; de kerken hebben het meer over goed en kwaad.

Met 58 deelnemers die zeer geconcentreerd hebben geluisterd wordt om 22.10 de avond afgesloten.

In maart neemt Jan Linssen ons mee in zang en dans met als leidraad “Tot je Zelf komen”.

Jan begint met het aansteken van de grote kaars in het midden: de kaars die staat voor de Bron. Om te landen en ons daar op af te stemmen zingt hij een mantra, ontstaan uit een gedicht van Hein Stufkens, waarbij hij zichzelf begeleidt op zijn gitaar. *‘Maak mijn hart een oase van stilte, maak mijn lichaam een tempel van rust, maak mijn geest een onbeschreven blad, maak mijn ziel een spiegel van licht’* Daarna vraagt hij aan wie dit wil om ook de kleine lichtjes aan te steken die allen staan voor een godsdienstige stroming.

Een kaarsje uit respect voor ieder die de weg gaat van het Hindoeïsme, de weg van de wijsheid.

Uit respect, voor ieder die de weg gaat van het Boeddhisme, de weg van mededogen.

Uit respect, voor ieder die de weg gaat van het Zoroastrisme, de weg van het vuur en haar zuiverende werking.

Uit respect, voor ieder die in de Joodse traditie staat, de weg van de wet, zoals neergelegd in de Thora.

Uit respect, voor ieder die de weg gaat van het Christendom en Jezus kent, de weg van liefde en zelfopoffering.

Uit respect, voor ieder die de weg van de Islam gaat, de weg van de eenheid, zoals genoemd in de Koran.

Uit respect, voor alle overige wegen, zoals die van vele Natuurvolkeren, van het Soefisme, en iedereen die verlangt in waarheid te leven met de Bron.

‘Tot je Zelf komen’ ziet hij als de reis die wij in ons leven maken naar de Bron. Hij vertelt over de gelijkenis met een dropping, waarbij je zelf je weg terug moet gaan zoeken naar huis. Je richtsnoer bij het zoeken is het sprankje Goddelijk licht dat iedereen bij geboorte meegekregen heeft. Vergelijk het ook met een rivier. Een rivier kan niet anders dan terugstromen naar de oceaan. Uiteindelijk zullen wij allemaal uitmonden in de Bron. Hier zingt hij het lied *‘Rivieren stromen’*.

Jan vertelt over zijn reis naar de Bron. Een beeld van toen hij ruim twee jaar oud was staat in zijn geheugen gegrift. Samen met z’n moeder zwaait hij zijn vader uit die naar z’n werk gaat. Als zijn vader de hoek om draait beseft hij opeens dat hij hem nog ziet! Het is alsof een blinddoek voor zijn ogen wordt weggetrokken. Vanaf dat moment is hij ‘wakker’, maar ook te klein om er woorden aan te geven. Er is verwondering en Jan wordt een vroegrijp en nadenkend kind.

Zijn ouders waren trots op hem en hij had een jaar eerder naar de lagere school mogen gaan, maar z’n moeder wilde hem zo lang mogelijk laten spelen. Jan is de oudste van een katholiek arbeidersgezin van 8 kinderen. De eerste 4 zijn er in 3 ½ jaar tijd.

Zijn vader speelde trompet bij de dorpsharmonie en bij hen thuis werd elke zondag gemusiceerd. Vanaf zijn 8^e kreeg Jan les van zijn vader op de cornet. Verder hield hij van lezen en van leren. Zijn vader vroeg Jan zijn moeder te helpen, want zij had het veel te druk om steeds op alle kinderen te letten. Het was een grote verantwoordelijkheid voor een 7-jarige, maar Jan deed zijn best. Hij moest groot zijn en het goede voorbeeld geven. Zelf kreeg

hij niet de aandacht waar hij naar verlangde. De pijn daarover groeide. 's Avonds in bed begon hij te bidden en vroeg hij God om hulp. Hij voelde zijn aanwezigheid, en soms sprak God tot hem. Het maakte hem rustig. Jan zingt: *'Wanneer Gij komt, in de stilte van mijn wezen, daar is geen lijden'*.

Hij verlangde naar zachtheid, maar meisjes waren er niet in zijn leven. Hij zat op een jongensschool zoals toen gebruikelijk was en op zijn 12^e vroeg hij zich af wie het meisje was dat zijn vrouw zou worden. Hij bad God om een aanwijzing. Toen hij over de Ericaweg liep in zijn geboortedorp kreeg hij een visioen dat ze daar zou wonen. Hij schrok er zo van dat hij het wegdrukte. Maar twintig jaar later ontmoette hij zijn meisje, Annette, de vrouw waarmee hij trouwde. Zij komt uit Erica.

Na een moeilijke tijd van aanpassing aan het andere milieu op de middelbare school keerde zijn leven zich langzaam ten goede. Hij leerde zichzelf gitaarspelen en bleek goed te kunnen toneelspelen. Maar om daarin door te studeren, daar vond hij zichzelf niet goed genoeg voor. Ook had hij het gevoel dat zijn werk iets serieus moest zijn. Als hij daarna gaat studeren aan de sociale academie in Amsterdam wordt het leven serieuzer. Jan zingt het lied *'Wie ben je geworden'*.

Na zijn studie raakte hij de weg kwijt. Een relatie liep stuk en hij wist niet wat hij wilde worden. Hij voelde zich eenzaam en ook in de kraakbeweging voelde hij zich niet thuis. Hij probeerde zichzelf iets op te leggen waar hij niet in paste. Hij was hard voor zichzelf, zijn leven werd problematisch en het ging bergafwaarts met hem. Zijn verbinding met God was in diepe winterslaap, hij vond dat hij zijn problemen zelf moest oplossen.

Als hobby deed hij een parttime opleiding tot docent drama, de enige dag dat hij zich gelukkig voelde. Tot zijn verbazing werd hem daarna een baan aangeboden als stafdocent drama aan de Theaterschool. En via een zelfhulp-therapiegroep kwam hij Annette tegen. Jan zingt het lied *'Return again, return to the land of your soul'*. Eindelijk vond hij de weg naar binnen.

Samen heeft hij met Annette veel gereisd, en de religies in vele landen beleefd. Zijn hart ging open, z'n goddelijke vonk ging tijdens z'n reizen en contacten met mensen weer open. Hij begon een opleiding dansen voor universele vrede met mantra's en liederen uit vele tradities, hetgeen hem bracht tot het werk dat hij nu doet. Jan zingt het lied *'Ik zou wel eens willen weten'* van Jules de Corte, dat eindigt met *'en ze zijn al zo lang onderweg naar de vrede toe'....* Jan kan verdrietig en kwaad worden dat dit lied, gemaakt in 1957, nu nog steeds zo actueel is. Deze wereld is er niet op gericht om vrede en liefde te bewerkstelligen, het gaat veelal om macht en geld...

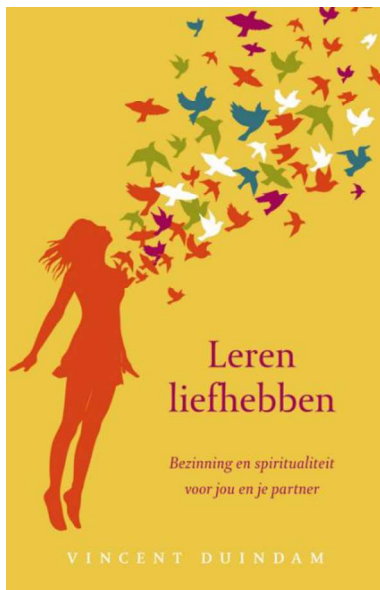
Na de pauze dansen we in twee kringen. Jan zingt: *'Ahura Mazda' – Heer van Wijsheid*. Hoe vaker je de dans herhaalt hoe dieper je in dit ritueel komt. Daarna zingen en dansen we met Jan de mantra *'Om Shalom Salaam'* Wat betekent: Ik ben de vrede, naar de Joden en de Arabieren. Tot slot zingt Jan het lied *'Abwoen'*, het is een Aramese vertaling van het Onze Vader: van je leven een tempel willen maken waar het Licht in kan vallen en wat jij weer kan uitstralen naar de wereld.

Wat mantradansen voor Jan tot zo'n bijzondere ervaring maakt, is dat het hem uitnodigt zich te verbinden met het Goddelijke. In zichzelf, in de ander, in al het leven. Mooi dat hij ons uitnodigde om dit mee te beleven met dans en zang.

Wij allen mochten een kijkje nemen in het leven van deze bijzondere man. Veel bezoekers bleven napraten en genieten van wat ze gehoord en beleefd hadden. Met dank aan Jan Linssen.

In april sluit Vincent Duindam ons seizoen af met het thema "Leren liefhebben".

Hoe doe je dat: leren liefhebben? De psycholoog Vincent Duindam vertelde over zijn eigen weg in daarin. Hij groeide op in een groot RK-gezin, studeerde psychologie, begeleidde mensen en gaf colleges op de universiteit.

Hij ontdekte op zijn levensweg dat hij eigenlijk zocht naar bevrijding. Psychologie ging bij hem steeds meer raken aan spiritualiteit. Als psycholoog bestudeer je wat mensen doen. Maar dat uiterlijk doen en laten nodigt uit de ander echt proberen te zien.

De apostel Paulus schrijft daarover in zijn brief aan de christenen in Korinthe: 'straks zien we van aangezicht tot aangezicht'.

Duindam ontdekte bij de spirituele geweldenaar Rumi de woorden: 'doe je rugzak af'. Tijdens ons opgroeien en alles wat je vormt doe je van alles in je rugzak. Als je dan een ander ontmoet lijkt het allemaal mooi maar als je beiden gaat bewegen dan botsen die rugzakken. De ander wordt zo een uitdaging. Je vraagt je af: maar wie ben ik zonder mijn rugzak? Wat is mijn gebruiksaanwijzing? Wie ben ik eigenlijk? Wat is mijn diepste Zelf?

Mensen die vastlopen kunnen in diepe ellende uitkomen bij de woorden: 'ik kan niet leven met mijzelf'. Die woorden zijn eigenlijk een bevrijdende ontdekking: er is in mij dus een 'ik' en een 'zelf'. Je herkent je eigen 'ik' die tegen een ander zegt: 'Als jij nou eens....' Maar daar tegenover stelt je diepste Zelf de vraag: 'Wie of wat is mijn ZELF eigenlijk?' 'Laat ik mezelf eens in de etalage zetten. Ben ik inderdaad wat anderen van mij zeggen of wat ze beweren van de groep waar ik bij hoor?

Een aantal spirituele denkers zegt: "Essence is emptyness"; mijn diepste Zelf is Leegte of Ruimte. Je ontdekt die Ruimte door de 'buitenkant' los te laten. Je ontdekt je eigen gebruiksaanwijzing.

Moeilijk?

Het mooie van deze bijzondere avond kwam op het eind. Duindam liet ons zien dat die diepe kern van ons Liefde is. Dat mooie is al in ons aanwezig. Je hoeft het alleen maar te ont-dekken. Je krijgt dan ZELF-respect en ontdekt de Grond van het bestaan. Jij bent degene die waarneemt en je bent niet wát je waarneemt. De ander is er niet om een soort leegte in jouzelf op te vullen. De ander is de spiegel waarin je je eigen leegte kunt herkennen als Ruimte.

Duindam vertelde hoe de priester Henri Nouwen hem geïnspireerd heeft. Die herkende in zichzelf de Bron en de betekenis van de mooie woorden van Jezus over 'je eigen kruis opnemen'.

Henri Nouwen, (1932 – 1996): *"Je hebt altijd de keuze om te denken, spreken en handelen*

vanuit: je gekwetstheid, pijn en verwondingen, of vanuit de plek waar God in jou woont".

Vincent Duindam, dankjewel voor je bevlogen verhaal en je geloof in het LEVEN zelf. De oecumenische werkgroep Bezinning&InspiratieTwello.